

Posudek vedoucí na bakalářskou práci Dominika Sirného „Warlikowského inscenácia Don Carlos (Paříž, 2017) a jej poňatie hlavných ženských postáv“

Bakalářská práce Dominika Sirného se věnuje francouzské verzi opery *Don Carlos* Giuseppe Verdiho v inscenačním pojetí polského režiséra Krzysztofa Warlikowského (Paříž 2017). Na základě dosavadní odborné literatury Sirný nejdříve popisuje okolnosti vzniku opery a jejích různých verzí, jádrem práce je však jeho analýza Warlikowského inscenace s využitím několika klíčových textů z okruhu anglosaských operních studií, které si autor práce vybírá s ohledem na jejich přímý vztah k Verdiho opeře (Levin, Brooks, Parker). Všechny tyto texty operu *Don Carlos* využívají jako případovou studii podporující obecnější argumenty o fungování opery jako žánru. Již jen samotné pochopení těchto textů, které pracují s komplexní teoretickou základnou, je výkonem samo o sobě. Není proto divu, že tyto texty do určité míry Sirnému „vedly ruku“ při interpretaci Warlikowského inscenace.

Sirný se soustředí především na Warlikowského pojetí ženských hrdinek opery a po představení inscenace jako celku se zaměřuje na dva klíčové momenty *Dona Carlose*: árii princezny Eboli *O don fatal* ze čtvrtého dějství a árii královny Elisabeth *Toi qui sus le néant* z pátého dějství francouzské verze opery. Obecně lze říci, že Sirného čtení Warlikowského inscenace lze chápat především jako ilustraci a confirmaci obecnějších argumentů vybraných textů—Sirný zde vlastně tyto argumenty znovu promýšlí v konfrontaci s konkrétním scénickým řešením. Zároveň je však třeba zdůraznit, že se tyto texty k osvětlení Warlikowského pojetí opery a jejích ženských postav obzvláště dobře hodí a jejich výběr tak působí velmi přesvědčivě. To podporuje také srovnání s vídeňskou inscenací *Dona Carlose* režiséra Petera Konwitschného (2004), se kterou Sirný své čtení Warlikowského místy kontrastuje. Sirnému se navíc při analýze obou árií daří najít rovnováhu mezi tezemi převzatými z literatury a vlastní interpretací vybraných detailů inscenace, a oceňují také způsob, jakým se jeho text mezi oběma těmito rovinami pohybuje.

Celkově práce svědčí o schopnosti pracovat s náročnou odbornou literaturou i vzhledu do problematiky inscenování opery, který je opřen o bohatou diváckou zkušenost. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci „velmi dobře“.